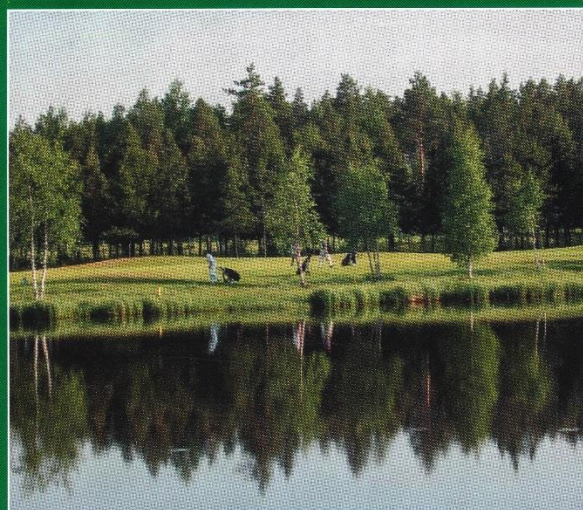
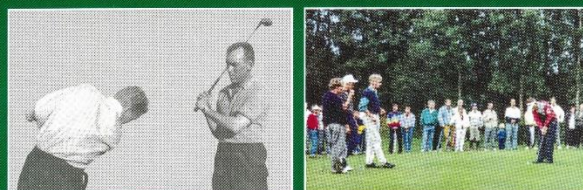

EERO NIKU

KOLME KENTTÄÄ

- tuhat tarinaa

OULUN GOLFKERHO 1964 - 2004

HISTORIA

OULUN GOLFKERHON HISTORIAA

(Teksti pohjautuu 2004 julkaistuun Eero Nikun kirjoittamaan OGK:n 40-vuotishistoriikkiin)

Oulun Golfkerhon vuonna 1964 alkanut historia on kertomus kolmesta kentästä, Oritkarista, Kaukovainiosta ja Sankivaarasta. Niiden rakentamiseen ja käyttöön tiivistyy keskeinen osa suomalaisen golfin pohjoista ulottuvuutta.

HISTORIA

OULUN GOLFKERHON HISTORIAA

ORITKARI OPETTI

Oulun Golfkerhon historia alkoi vuonna 1964 Oritkarin keväthangilla, missä neljä ystävästä, Jimi Tammelin, Pentti Aittokoski ja veljekset Kalevi ja Seppo Alatalo kokeilivat omatekoisilla golfmailoillaan raakakumipallon lentoa. Liian painavat mailat vaikeuttivat alkuun kokeiluja, mutta kun enimmäkseen lyijyt sulateltiin pois, alkoi puuha kiinnostaa.

Kesän koittaessa sana uudesta harrastuksesta oli jo kiirinyt niin, että parikymmentä uutta golffokkelasta liittyi joukkoon, ja oikeita välineitäkin saatiin Talin pro'lta "Sigge" Nyströmiltä. Kesän mittaan valkoiselle pallolle annettiin kyytiä niin innokkaasti, että syksyllä 1964 päätettiin perustaa oma seura, Oulun Golfkerho. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Jimi Tammelin.

Yrjö Katajan suunnittelema Oritkarin kerhomaja 1966

Oritkarin pienlentokenttäalueelle saatiin lupa suunnitella 9-reikäinen golfkenttä, jonka rakentaminen oli tietysti tehtävä omin voimin. Kenttätöistä saatiin kokemusta kantapään kautta. Muun muassa viheriöitä lannoitettaessa opittiin, että hevosen lantaa ei kannatta käyttää ellei halua viheriön kasvavan kauraa. Pelaamaan tullessaan jokainen golfari teki alkuverryttelynä tunnin kenttätöitä ennen pelikierrostaan.

Oritkarissa pelattiin neljä vuotta, jona aikana jäsenmäärä kasvoi sataan. Paitsi kentänhoidossa, myös pelitaidossa kehittyttiin. Koulutusta saatiin Ouluun etelästä muuttaneelta Paavo Parkkarilta, joka singlepelaajana ohjasi swingit oikeille jengoille. Oppia haettiin alusta alkaen rohkeasti myös muualta. Heti ensimmäisenä kesänä saatiin yhteys Kokkolaan, missä oli golfattu jo kahdeksan vuotta.

KOLME KENTTÄÄ TUHAT TARINAA

Oulun Golfkerhon historia on tarina miten neljän ystävyksen kokeilusta on

kasvanut suuri ja virkeä golfyhteisö.

Seura on palkittu

Suomen parhaana

Golf-seurana ja

Pohjois-Pohjanmaan

parhaana urheilu-

seurana.

Vaatimattomasta

alusta on hyvään

yhteishenkeen ja

omaan työhön luot-

taen on rakennettu

Pohjois-Suomen

johtava golfkeskus.

Yli 50-vuoden ikäinen

yhteisö katsoo

tulevaisuuteen edel-

leen luottavaisesti.

Tästä sai 1965 alkunsa pisimpään Suomessa jatkunut seuraottelu Oulun ja Kokkolan välillä. Taito karttui myös useilla Pohjois-Ruotsiin suunnatuilla pelimatkoilla.

Oritkarin ydinryhmä, vas. Jimi Tammelin, Paavo Parkkari, Seppo ja Kalevi Alatalo (Oulu-lehti 1964)

Perheet olivat tiiviisti mukana. Oikeastaan koko satajäseninen Golfkerho muodosti Oritkarissa yhden suuren perheen, jonka piirissä tunnettiin voimakasta yhteenkuuluvuutta. Oritkarissa Oulun Golfkerhosta hitsautui yhteen hiileen puhaltava seura, jolla oli valmiudet siirtyä sekä kuvaannollisesti että käytännössä avarammille pelikentille.

KAUKOVAINIOLTA KASVUUN

Oritkarin tiedettiin jo alun perin olleen väliaikainen ratkaisu. Uudeksi pelipaikaksi saatiin kaupungin kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen Kaukovainio, jonne rakennettiin 1968 käyttöön otettu 9-reikäinen puistokenttä. Oritkarin opetusten jälkeen kentän tekoon oli know-howta omasta takaa. Kentän suunnitteli Eino Niemelän johtama ryhmä, mutta maansiirto- ja ojitustöiden tekemiseen tarvittiin myös ulkopuolista apua.

Ulkopuolisen työn tarvetta lisäsi myös talkooinnostuksen lievä hiipuminen. Näin kentänhoidon kustannukset nousivat, ja samalla paine jäsenmaksujen korotukseen kasvoi. Pelaajilla ei kuitenkaan ollut halukkuutta maksaa harrastuksestaan enempää, joten kerhon jäsenmäärä hieman pieneni Kaukovainion alkuvuosina.

Mukana pysynyt ydinryhmä oli sitäkin aktiivisempaa. Kenttä pidettiin niin hyvässä kunnossa, että siitä saatiin jopa Golfliiton viralliset kiitokset. Pelitaidon kehittämiseen panostettiin entistä

tietoisemmin hankkimalla muun muassa englantilaisia golfopettajia vierailemaan Oulussa. Niinpä oululaisille tuli menestyksiä SM-tason kilpailuissa 70- ja 80-luvulla. Pisimmälle pääsivät veljekset Ilkka ja Jukka Alatalo, jotka moninkertaisina nuorten ja aikuisten SM-mitalisteina ylsivät myös maajoukkue-edustuksiin.

USA:n ulkoministeri William Rogers puolisoineen onnittelee tuoretta nuorten Suomen Mestaria Ilkka Alataloa Helsingin Talissa -73.

Suomen maajoukkue amatöörien EM-kilpailussa Italiassa 1978. Jukka Alatalo edessä vasemmalla. Joukkueen muut jäsenet (vas.) Terttu Aarnivala, Pekka Kuivasaari ja Arja Sipronen.

Maailmanlaajuinen golfin kasvubuumi 1980-luvulla levisi voimalla myös pohjoiseen. Oulun Golfkerhon sadan kieppeillä pysynyt jäsenmäärä kymmenkertaistui nousten vuosikymmen lopussa lähelle tuhatta. Kerhon johto reagoi kiihkeään kasvuun nopeasti. Yhdeksänreikäinen kenttä todettiin riittämättömäksi ja tiiviin selvitystyön tuloksena päätettiin rakentaa kokonaan uusi täysimittainen kenttä Sankivaaraan. Kun uutta kenttää jo rakennettiin, Kaukovainiolla pelattiin vielä kolme kesää.

Golfkerhon toimintoja kehitettiin Kaukovainion aikana monin uudistuksin. Näitä olivat muun muassa kapteenin, pro'n ja caddie masterin toiminnan aloittaminen. Kerholle pestattiin päätoiminen toiminnanjohtaja ja kenttämestari sekä avattiin kahvio ja golfvälineiden myymälä. ATK otettiin käyttöön, ja Oulun Golfkerholle saatiin oma lippu, joka vihittiin juhlallisesti 1989.

OGK:n naisten kilpapgolfia hallitsivat yli 20 vuotta Inge Pasanen (vas.) ja Arja Torvinen.

Sankivaarassa suurseuraksi

Sankivaaran suururakkaan ryhdyttäessä ymmärrettiin, että hankkeen toteutukseen on saatava pätevimmat voimat. Ronald Fream suunnittelijana ja Lemminkäinen rakentajana takasivat laadun. Kerhon organisaatio oli trimmattava kykeneväksi vastaamaan hankkeen taloudesta. Vaativia rahoitusjärjestelyjä hoitamaan perustettiin Oulun Golf Oy työväliseksi Golfkerho ry:lle. Vuonna 1989 järjestetty ensimmäinen osakeanti ylimerkittiin kolmessa päivässä.

Sankivaaran 27-reikäinen kenttäkokonaisuus valmistui käyttöön kesällä 1992. Alkuun hulppealta tunnut suurkenttäkin kävi pian ahtaaksi. Pelaajamäärän lisääntyttyä Sankivaaran ensimmäisestä kaudesta 50:illä prosentilla ryhdyttiin 90-luvun lopulla suunnittelemaan kentän laajentamista yhdeksällä lisävälillä.

Kun kolme vuotta kaupungin kanssa pyöritetyt maakysymykset oli ratkaistu, tositoimiin päästiin nopeasti. Rakentaminen alkoi syksyllä 2001, ja ensimmäiset pelit Freamin suunnittelemissa väylillä pelattiin kesällä 2004. Vuonna 2005 lopullisesti valmistunut Sankivaaran komea kokonaisuus käsittää kaksi 18-reikäistä kenttää:

Ronald Fream (vas.) katsastamassa kenttää kenttämest. Tapio Mäkisen ja assistentti Jari Rasinkankaan kanssa.

Sangin ja Vaaran. Loppusilauksen vuosien rakennustyölle antoi klubiravintolan ja toimiston perusteellinen saneeraus ja laajan pysäköintialueen viimeistely. Tasokkaat puitteet 1800:n jäsenen golfharrastukselle ovat valmiit.

Koko Sankivaaran suuren rakennusprojektin rahoittivat 98-prosenttisesti golfarit itse. Julkista kohua herättäneen, veikkausvoittovaroista hankkeelle myönnetyn 0,17 milj. euron osuus kokonaiskustannuksista oli kaksi prosenttia. Oululle myönnettyä valtionavustusta puollettiin yksimielisesti kaikissa valmisteluportaisissa. Myönteinen avustuspäätös osoittaa, että golf ansaitsee yhteiskunnan tuen yhtä perustellusti kuin muutkin liikuntamuodot.

Katse tulevaan

Parikymmentä vuotta kestänyt Sankivaara-projekti oli valmis 2004. Kerhon voimavarat suunnattiin rakentamisesta golfharrastuksen monipuoliseen kehittämiseen. Suuren kerhon jäsenkunnassa on paljon tietoa, taitoa ja kokemusta viedä kerhoa eteenpäin monella rintamalla.

Kerho on panostanut muun muassa koulutukseen, kilpa- ja harrastegolfiin ja nuoriin, unohtamatta kentän hoitoa ja pitkäjänteistä kehittämistä. Vuosina 2011 – 2013 vietiin läpi miljoona euroa maksanut peruskorjaus, jossa mm. uusittiin koko kentän kastelujärjestelmä nykyaikaiseksi, tehokkaaksi ja energiaa säästäväksi.

Koko jäsenistölle suunnattu jatkuva koulutus sisältää suoritustekniikan, sääntötuntemuksen ja muun golfkulttuuriin liittyvän tiedon ja taidon kehittämistä. Koulutukseen kuuluu myös jatkuva seuranta ja tuki, joka on tärkeää erityisesti aloitteleville golfareille.

Kilpagolfiin ja valmennukseen satsataan jatkuvasti ja valmiutta suurkilpailujen järjestämiseen on pidetty yllä mm. tuomarikoulutuksella. Sankivaarassa järjestettiin juniorijoukkueiden vuoden 2005 SM-kilpailut, naisten ja miesten Reikäpelin SM-kilpailut vuonna 2007 sekä Lyöntipelin SM-kilpailut vuonna 2009. Järjestelyt kerho hoiti kiitettävästi suurella vapaaehtoisten panoksella. Kaksi 18-reikäistä kenttää tarjoaa uusia mahdollisuuksia kilpailujen ja muun pelaamisen yhtäaikaisuudelle.

SM-mitaleita ovat pelaajamme vuosien aikana saavuttaneet junioreista senioreihin ja uusia junioreita on jatkuvasti kasvamassa. Kerho myös kouluttaa uusia vetäjiä koulutukseen ja opetukseen jatkuvasti ja voimme näin turvata laadukkaan Nuori Suomi sinettiseurann toiminnan.

Oulun Golfkerho on 2000-luvulla palkittu sekä Vuoden Golfseuran (2011) että Pohjois-Pohjanmaan parhaana urheiluseuran (2012). Laadukas toimintamme on näin huomioitu laajalti.

KUTSU

Oulun Golfkerho

kutsuu teidät

50-vuotisjuhlaan

5. huhtikuuta 2014

klo 18:00-24:00

Hotelli Lasaretti, Aurora-Sali

Illalliskortin hinta 50€/hlö

Tumma puku

ilmoittautumiset alkaen 9.1.2014

kuitenkin 31.1.2014 mennessä

tiedustelut
Janne Anttonen,
toimisto@oulugolf.fi tai
(08) 5315 222

OULUN GOLF

KUTSU 50-VUOTISJUHLIIN

Nyt jo yli 50-vuoden ikään ehtinyt seura jatkaa toimintaansa nuorekkaana ja virkeänä tulevaisuuteen luottaen.